

ved den Bestemmelse, der staar i § 30, 4de Stykke, at Præsten skal kunne nægte at vie, men jeg har ikke kunnet se nogen Maade at give dette Udtryk ved Afstemningen, derfor har jeg maattet nøjes med at sige det fra denne Plads.

Vort Synspunkt er altsaa dette, at vi har ikke kunnet naa, hvad vi har ønsket, men hvad der her naas, betyder et Fremskridt i Forhold til den nuværende Ordning i det gamle Land, og derfor gaar vi med til at fremme Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Naar der skal lovgives om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, forekommer det mig, at der er en Grundbetragtning, som maa være den fremtrædende og afgørende, nemlig dette, som ogsaa er udtalt i Betænkningen, at Ægteskabet er en livsvarig Forbindelse. Hvis denne Grundbetragtning forflygtiges, er nemlig det ægte borte, saa maa Navnet forandres. Denne Karakter af Ægteskabet kan efter min Mening ikke forflygtiges, hvis et Statssamfund skal klare sig i det lange Løb. Ægteskabet er jo Indledningen til Hjemmene, til de gode Hjem, de livsvarige Hjem, dem, som Statssamfundet skal bygges paa. Og jeg tror, at den lovgivende Forsamling har godt af at tænke paa dette, naar der skal lovgives om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Naar det kan ske, som er sket i København, at en Kvinde dækket af Loven i 4 Aar kan skifte Mand 3 Gange, forekommer det mig, at vi er inde i en Praksis, som vil medføre Forhold, der kan være meget alvorlige for Statssamfundet.

Naar man ser paa de Ændringsforslag, som her er stillet til Lovforslaget, vil man straks blive opmærksom paa, at Folketingets Udvalg her er i høj Grad uenigt. Snart er der et Flertal til den ene Side, snart til den anden Side, og i adskillige Tilfælde gaar de enkelte Medlemmer deres egne Veje. Der er, hvad der har glædet mig, et Flertal for den valgfri Ordning med Hensyn til Indgaaelse af Ægteskabet. Dette er efter min Erfaring Befolkningens store Flertals Ønske. Der er maaske nok Kredse, hvor der ønskes andet, men der er ingen Tvivl om, at Befolkningens Flertal vil være glædest ved denne Ordning.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om enkelte af de Ændringsforslag, der her foreligger til Behandling. Til § 2 er der stillet ikke mindre end 3 Ændringsforslag. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz har for egen Regning stillet et Ændringsforslag, hvorom jeg gerne vil sige,

at der er meget i det, som tiltaler mig, og i Mangel af noget, der er bedre, vil jeg stemme for dette Forslag. Det, der er tænkt paa ved denne Ændring, er jo dette, at Faderen skal føle sit Ansvar i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg kunde have ønsket, at jeg kunde have fulgt de Radikales og Socialdemokraternes Ændringsforslag, men jeg er ganske klar over, at dette er alt for vidtrækkende, idet der efter det i Praksis ikke vil blive Forskel paa, om man er gift eller ikke gift, og det forekommer mig, at Samfundet ikke er tjent med en saadan Ordning. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz' Ændringsforslag er af den Art, at jeg ikke kan se andet, end at det i nogen Grad træffer det rette. Jeg kunde have ønsket, at der i Stedet for, som Ændringsforslaget nu lyder paa, at Moderen har Ret til Mandens Navn, havde staaet, at Barnet havde Ret til Mandens Navn. Moderen er ikke sagesløs, men Barnet er ganske sagesløst, og det forekommer mig, at vi ved Lovgivningen i meget højere Grad, end vi hidtil har gjort det, maa værne om Barnets Ret. Naar der endvidere er tildelt Barnet halv Arveret, saa er der vel ikke meget at sige til det. Jeg ønsker ikke, at de legitime og de illegitime Forhold skal stilles lige, men jeg tror, at det er rigtigt i saa høj Grad som muligt at værne om Barnets Ret, og derfor vil jeg stemme for dette Ændringsforslag.

Til samme Paragraf er der af det ærede Medlem Hr. Hoistein stillet Ændringsforslag om, at Paragraffen udgaar. Det ærede Medlem motiverede sin Stilling hertil meget udførligt og gjorde det med adskillige letkøbte Vittigheder, hvormed han søgte at interessere Tingets Medlemmer. Det ærede Medlem talte om Forlovelser i Badesæsonen, talte i det hele taget saaledes, som jeg kan tænke mig, man hører den Slags Emner drøftet paa en Krostue eller maaske i enkelte Herregaardes Folkestuer. Det forekommer mig, at det er alt for alvorlig en Sag, vi her har til Behandling, til at man her skulde komme med den Slags Udtalelser, de hører efter min Mening ikke hjemme i Folketingets Sal. Jeg synes derfor, at jeg er i min fulde Ret, naar jeg tager bestemt Afstand derfra og paataler det. Naar endvidere det ærede Medlem udtalte, at Forholdene nu var ganske anderledes end for 100 Aar siden, vil jeg gerne sige, at det er de maaske i enkelte Kredse, og om det ærede Medlem har tænkt paa de Kredse, hvor han færdes, ved jeg intet om, men ude paa det sunde Bondeland,